

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ άποψη

Εκδίδεται από τη
Δ.Κ.Κ.Φ Προοδευτικ
Θεσσαλονίκης
Τιμή: 0.10€

*Τίποτα δε χαρίζεται
τα πάντα κατακτιούνται*

Παγκύπρια Ομοσπονδία Φοιτητικών Ενώσεων (ΠΟΦΝΕ)

Η ΠΟΦΝΕ ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1973 στη Λευκωσία με την επωνυμία Παγκύπρια Ομοσπονδία Φοιτητών και Νέων Επιστημόνων. Μετά όμως από τη διάλυση της χουντοκρατούμενης ΟΕΦΕΚ η οποία διοικείτο από Κύπριους ακροδεξιούς φοιτητές που ήταν εντολοδόχοι και υπηρέτες της Χούντας των Αθηνών, η ΠΟΦΝΕ μετονομάστηκε σε Παγκύπρια Ομοσπονδία Φοιτητικών Ενώσεων, διατηρώντας όμως τα αρχικά ΠΟΦΝΕ.

Η ίδρυση της ΠΟΦΝΕ αποτελούσε επιτακτική ανάγκη για την τότε μαύρη περίοδο της κυπριακής και ελληνικής ιστορίας και αποτελεί σήμερα το μοναδικό δευτεροβάθμιο όργανο που αναγνωρίζεται από την Κυπριακή Κυβέρνηση και Βουλή. Η ΠΟΦΝΕ έχει σκοπό σύμφωνα με το καταστατικό της να:

1. α) εκπροσωπεί τις οργανώσεις των Κυπρίων φοιτητών στην Κύπρο και Διεθνώς
β) την εξασφάλιση και διαφύλαξη της ενότητας του κυπριακού φοιτητικού κινήματος.
γ) την πολιτιστική και πνευματική καλλιέργεια των Κυπρίων Φοιτητών.
2. α) τη διεθνή αλληλεγγύη και την ενεργό συμβολή στους σπουδαστικούς δημοκρατικούς και πνευματικούς αγώνες.
β) την ανάπτυξη της διεθνούς φιλίας και συνεργασίας και τη δημιουργία συναδελφικών δεσμών μεταξύ των φοιτητών της Κύπρου και των άλλων χωρών.

Το συνέδριο της ΠΟΦΝΕ γίνεται μια φορά το χρόνο κατά τη διάρκεια των διακοπών των Χριστουγέννων για να μπορούν να παρευρίσκονται και οι φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό. Έτσι φέτος πραγματοποιήθηκε το 28ο συνέδριο στις 29 Δεκεμβρίου 2001.

Για τους φοιτητές εξωτερικού τα φοιτητικά προβλήματα και οι τρόποι επίλυσης τους όπως τέθηκαν στο 28ο συνέδριο, επιγραμματικά είναι τα εξής:

1. Στεγαστικό πρόβλημα: για την επίλυση του σοβαρού στεγαστικού προβλήματος προτάθηκαν οι ακόλουθες λύσεις:

- Άμεση ενοικίαση διαμερισμάτων στην Κύπρο και στο εξωτερικό (πολυκατοικίες) τα οποία να παραχωρούνται έναντι χαμηλού ενοικίου στους φοιτητές. Με αυτό τον τρόπο θα αντιμετωπιστεί σε μεγάλο βαθμό η συνεχής κατακόρυφη αύξηση των ενοικίων.
- Παραχώρηση στεγαστικού επιδόματος σε φοιτητές όπου οι οικογένειες τους ανήκουν στην χαμηλή και μεσαία εισοδηματική τάξη, πέραν των προσφυγικών οικογενειών.
- Ζητούμε την αύξηση του ποσοστού των Κυπρίων φοιτητών που γίνονται δεκτοί στις φοιτητικές εστίες

των Πανεπιστημίων της Ελλάδας.

- Ετοιμασία σχεδίων για δημιουργία κυπριακών εστιών σε πόλεις όπου βρίσκονται συγκεντρωμένοι αρκετοί Κύπριοι φοιτητές (π.χ. Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λονδίνο κλπ)

Φοιτητική ταυτότητα: Είναι απαράδεχτο να μην αναγνωρίζεται από το Κυπριακό Κράτος η φοιτητική ταυτότητα που κατέχουμε τόσο εμείς οι σπουδαστές στην Ελλάδα όσο και της Κύπρου. Η ΠΟΦΝΕ προτείνει γι αυτό:

- Να αναγνωριστεί η φοιτητική ιδιότητα από το Κράτος και να εξασφαλίζει στους φοιτητές μειωμένη είσοδο στα διάφορα θεάματα αθλητικά και πολιτιστικά. Για το σκοπό αυτό πρέπει ο ΚΟΑ και ο ΘΟΚ να καθιερώσουν φοιτητικό εισιτήριο.

- Να εξασφαλίζει μειωμένα κόμιστρα στους φοιτητές τόσο στις μετακινήσεις τους με λεωφορείο όσο και με ταξί. Για να γίνει αυτό εφικτό θα πρέπει η πολιτεία να επιχορηγεί τα φοιτητικά εισιτήρια.

- Να γίνεται αποδεκτή στα νοσοκομεία για παροχή δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

2. Επέκταση χορηγίας: Βραχυπρόθεσμα κρίνεται ανάγκη για περαιτέρω επέκταση της χορηγίας ώστε να καλύπτει όλους τους φοιτητές των αναγνωρισμένων κλάδων σπουδών. Η χορηγία αυτή θα πρέπει:• Να αναπροσαρμόζεται σε τεχνική βάση ούτως ώστε να αντισταθμίσει τις αυξήσεις στον πληθωρισμό και του κόστους παροχής διαφόρων υπηρεσιών.

- Να παρέχεται και σε όσους φοιτητές της Ελλάδας και της Κύπρου παρατείνουν τις σπουδές τους τουλάχιστον για δύο χρόνια μετά τον κανονικό χρόνο αποπεράτωσης των σπουδών τους.

- Να κλιμακώνεται ανάλογα με τα δίδακτρα κάθε χώρας σπουδών, κόστους ζωής και της οικονομικής κατάστασης τους κάθε φοιτητή.

- Για τους φοιτητές εξωτερικού επιπλέον των χιλίων λιρών θα πρέπει να δίνονται 500ΛΚ για στεγαστικό επίδομα (1500ΛΚ).

3. Αεροπορικά ναύλα: Είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές του εξωτερικού. Γι αυτό προτείνονται οι εξής εναλλακτικές λύσεις:

- Μείωση του φοιτητικού εισιτηρίου στο μισό του κανονικού.
- Κατάργηση των φόρων αεροδρομίων.
- Παροχή ενός εισιτηρίου δωρεάν για κάθε τρεις πτήσεις.
- Αύξηση των πτήσεων σε περιόδους αιχμής.
- Δρομολόγια απ' ευθείας πτήσης Λάρνακας -Ιωαννίνων και αύξηση πτήσεων Θεσσαλονίκη -Πάφου.
- Χορηγία μέρους του εισιτηρίου από την κυβέρνηση.

Οι κατευθύνσεις δράσης της ΠΟΦΝΕ για την επόμενη χρονιά είναι:

1. Θεσμοθέτηση φοιτητικής ταυτότητας.
2. Κάρτα δωρεά σίτισης για τους άπορους φοιτητές.
3. Ανακοπή των σχεδίων για περικοπή της χορηγίας.
4. Επέκταση της χορηγίας σε όλους τους φοιτητές.
5. Ανάπτυξη, επέκταση και αναβάθμιση του Πανεπιστημίου Κύπρου.
6. Δημιουργία του Πανεπιστημίου Εφαρμοσμένων Επιστημών.
7. Κατοχύρωση της θέσης του τεχνικού και μηχανικού ΑΤΙ στη δημόσια υπηρεσία
8. Ορθή και αξιοκρατική λειτουργία του ΚΥΣΑΤΣ και του ΣΕΚΑΠ.
9. Μείωση του κόστους του φοιτητικού αεροπορικού εισιτηρίου.
10. Επίλυση του στεγαστικού προβλήματος των φοιτητών.
11. Οικονομική ενίσχυση των κυπριακών φοιτητικών ενώσεων εσωτερικού και εξωτερικού.
12. Βελτίωση υλικοτεχνικής υποδομής των σχολών.
13. Δρομολόγηση περισσότερων πτήσεων σε περιόδους αιχμής και απ' ευθείας πτήσεων από τα Ιωάννινα, Κομοτηνής, Βουλγαρίας. Αύξηση απευθείας πτήσεων θεσσαλονίκης - Πάφου
14. Βελτίωση των σχέσεων με τις φοιτητικές ενώσεις του εξωτερικού.
15. Ανάπτυξη καλύτερης επαφής με Οργανισμό Νεολαίας.
16. Διεξαγωγή Έρευνας για το κόστος φοίτησης τόσο στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό σε συνεργασία με τον Οργανισμό Νεολαίας.

Ο πόλεμος κατά της ΠΟΦΝΕ συνεχίζεται...

Οι ακροδεξιές παρατάξεις Πρωτοπορία και Πεόφ συνεχίζουν τον πόλεμο που έχουν αρχίσει από την ημέρα ίδρυσης τους ενάντια στην ΠΟΦΝΕ. Με ένα φανατισμένο πάθος προσπαθούν να τη διαλύσουν και ταυτόχρονα να σβήσουν τους αγώνες της ΠΟΦΝΕ από την ιστορία. Αγώνες για την ελευθερία και τη δημοκρατία στο νησί, αγώνες για την προώθηση και την επίλυση των φοιτητικών προβλημάτων. Ίσως τελικά αυτή η περήφανη ιστορία της ΠΟΦΝΕ να μην αρέσει στις δίδυμες αδελφές παρατάξεις της ακροδεξιάς.

Τι κι αν με τη στάση τους αυτή Πρωτοπορία - Πεόφ, διασπών το φοιτητικό κίνημα! Τι και αν με τα κτυπήματα που δίνουν στην ΠΟΦΝΕ κτυπούν ουσιαστικά τον απλό φοιτητή! Τι και αν υποσκάπτουν τους αγώνες των φοιτητών για προώθηση και επίλυση των φοιτητικών τους προβλημάτων και εξυπηρετούν τα συμφέροντα της Κυβέρνησης.

Αποκαλούν την ΠΟΦΝΕ καρκίνωμα και ότι είναι το μεγαλύτερο φοιτητικό πρόβλημα. Αν είναι δυνατόν! Μέχρι εκεί έχει φτάσει η αρρωστημένη τους εμπάθεια. Η ΠΟΦΝΕ όμως τους απαντά με συμπάθεια και με πράξεις. Γιατί όταν Πρωτοπορία - Πεόφ πολεμούν ακατάπαυστα την ΠΟΦΝΕ η τελευταία πραγματοποιεί κινητοποιήσεις για την κρατική φοιτητική μέριμνα και την επίλυση των φοιτητικών προβλημάτων, όλων των φοιτητών και αυτών της Πρωτοπορίας και της Πεόφ. Έχουν ακόμη και το θράσος να πραγματοποιούν αντεκδηλώσεις την προηγούμενη μέρα που στόχο έχουν να

πολεμήσουν την ΠΟΦΝΕ, καταλήγουν όμως να κτυπούν το φοιτητή και το φοιτητικό κίνημα. Όταν Πρωτοπορία - Πεόφ, εκδηλώνουν τόσο ακραία το μίσος τους για την ΠΟΦΝΕ, η Ομοσπονδία τους απλώνει χέρι συνεργασίας, σε κοινό αγώνα διεκδίκησης των αιτημάτων των φοιτητών. Όταν οι δίδυμες αυτές παρατάξεις δίνουν πίσωπλάτες μαχαιριές στην Ομοσπονδία, η ΠΟΦΝΕ τους

προσκαλεί στις συνδιασκέψεις της για να θέσουν και αυτοί μέσω της φοιτητικής μας ένωσης τα δικά τους προβλήματα προς συζήτηση.

Η ΠΟΦΝΕ θέλει και αγωνίζεται για ενοποίηση του φοιτητικού κινήματος. Αυτοί που αρνούνται την ενοποίηση αυτή είναι και πάλι

Πρωτοπορία - Πεόφ. Τους βοηθά φαίνεται η διάσπαση αυτή. Εξυπηρετεί τα συμφέροντα τους, το φοιτητικό κίνημα να μείνει διχασμένο, ίσως γιατί έτσι δε μπορεί να απειλήσει τα συμφέροντα της κυβέρνησης του ΔΗ.ΣΥ. Η κυβέρνηση χρειάζεται προστάτες μέσα στο φοιτητικό κίνημα! Και δυστυχώς τους έχει!

Ας αναλογιστούν επιτέλους τις ευθύνες που τους βαραίνουν και ν' αλλάξουν συμπεριφορά. Ας αφήσουν τα μικροπαραταξιακά, μικροκομματικά και μικροπολιτικά τους συμφέροντα για χάρη των συμφερόντων των φοιτητών στην ολότητα τους. Ας ακούσουν οι ηγεσίες των δύο παρατάξεων Πεόφ - Πρωτοπορίας αυτό που τους φωνάζουν οι φοιτητές ακόμη κι αυτοί που ανήκουν στο χώρο τους. Ας αλλάξουν συμπεριφορά για το καλό όλων των φοιτητών και του φοιτητικού κινήματος.

**Η Παγκύπρια Ομοσπονδία
Φοιτητικών Ενώσεων
(ΠΟΦΝΕ), αποτελεί σήμερα το
μοναδικό πλήρως
αναγνωρισμένο από Κυπριακή
Κυβέρνηση και Βουλή
δευτεροβάθμιο όργανο των
φοιτητών.**

Για ένα φοιτητικό κίνημα

πιο ενωμένο, πιο μαζικό, πιο διεκδικητικό

Αγώνας πριν μερικά χρόνια: "... Υποστηρίζουμε τη δημιουργία ενός Πανεπιστημίου που θα είχε τις πόρτες ανοικτές σε ολόκληρο τον Κυπριακό λαό, Έλληνες και Τούρκους... που σίγουρα θα αποδείκνυε για ακόμα μια φορά ότι οι δύο κοινότητες μπορούν να ζήσουν ειρηνικά και αδελφωμένα..."

Αγώνας σήμερα: Στις Γ.Σ. της ΕΦΕΚΘ μαζί με Πρωτοπρία, Πεόφ και Αναγέννηση ψηφίζουν ψήφισμα κατά της επαναπροσέγγισης.

Συμπέρασμα: Πλήρης ασυνέπεια. Ευτυχώς όμως τα γραπτά μένουν...

Το φτωχό το τραπεζάκι είπαν μας ότι βκάλλουν το Τουρκικό Προξενείο, είπαν μας ότι βκάλλουν το Καμάρα, είπαν μας για Συντριβάνι... τζαι τούτα ούλλα κάθε μέρα!!! Αν τους είδατε εσείς, είδαμεν τους τζαι εμείς. Πάντως Πε τζαι Πε σε λίο εν να το πιστέψουν τζαι οι ίδιοι.

Τα περί "ανεξαρτησίας" της ακροδεξιάς Πεόφ και τις σχέσεις της με το χουντικό Δράσις-Κες τα ακούσαμε και στη Γ.Σ. Κάθε χρόνο όμως στο ίδιο έργο θεατές! Για όσους δεν πιστεύουν ακόμα το ότι Πεόφ είναι ακροδεξιά εμείς σας παροτρύνουμε να πάτε για μια επίσκεψη στο οίκημα τους. Τι θα δείται; Τον "Λεβεντόγερο" Γεώργιο Γρίβα Διγενή, (φυσικά θα δείτε και το Γεώργιο Γρίβα Διγενή ααα και το Γεώργιο Γρίβα Διγενή... κι άλλο Γρίβα...) Φυσικά θα σας πουν ότι το Γρίβα τον τιμούν για τη δράση του στο 55' - 59'. Φυσικά και ο άνθρωπος είναι ήρωας! Όλοι γνωρίζουμε για την "ουδετερότητα" που επέδειξε στον αγώνα του ελληνικού λαού ενάντια στο χιτλεροφασισμό ιδρύοντας τη γερμανόφιλη οργάνωση "Χ" που πρόδιδε τους αγωνιστές της αντίστασης, για την "ουδετερότητα" που επέδειξε ιδρύοντας την ΕΟΚΑ Β' και οργανώνοντας -έστω κι αν ήταν νεκρός κατά την υλοποίηση του - το προδοτικό πραξικόπημα που άνοιξε τις πόρτες στον Αττίλα... Ήταν γενικώς τόσο "ουδέτερος" όσο είναι και η Ακροδεξιά Πεόφ.

'Άλλοι λέουν... "ψηφίστε μας γιατί είμαστε...φίλοι σας, γιατί τζερνούμεν σας, γιατί είμαστεν ανεξάρτητοι (Οουουουουου...)

Συνεχίζοντας την κουβέντα μας για ακροδεξιούς, το Μάρτη του 2001, αγαπητοί πρωτοπόροι, στον "Πρωτοπόρο Μαχητή" αναφέρετε για τον καταρτισμό της ΕΦΕΚΘ: "εδώ και δύο χρόνια η Εθνική Φοιτητική Ένωση Κυπρίων Θεσσαλονίκης παραμένει ακατάρτιστη... Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να περιορίζονται η δυναμικότητα του συλλόγου και του έργου της... θεωρούμε επιτακτική ανάγκη να καταρτιστεί ο σύλλογος όσο το δυνατόν συντομότερα..." Φέτος που καταρτίστηκε ο σύλλογος πού είναι η στήριξη τους στο καταρτισμένο Δ.Σ.; Στα κατηγορώ κατά του προέδρου της ΕΦΕΚΘ ή για τις ψευδείς δηλώσεις σας για δήθεν εκδηλώσεις της ΕΦΕΚΘ; Ευτυχώς την απάντηση την πήρατε από το ίδιο το Δ.Σ. της ΕΦΕΚΘ.

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ Ο ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΑΡΜΟΖΟΥΝ ΣΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ.
ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΕΠΙΛΟΓΗ, ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ
ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

"Κουφάλες δεν ξοφλήσαμε αυτό έχω μόνο να σας πω"

Ναζίμ Χικμέτ: "πώς θε να γίνουν τα σκοτάδια φως;"

"...Είναι χρέος σας να κάμετε το παν να μην πέσετε στην παγίδα των ιμπεριαλιστών και των πρακτόρων τους, να μην αλληλοσκοτώνεστε. Πρέπει ν' αγωνιστείτε μαζί. Μαζί να εξαλείψετε απ' το πανέμορφο νησί σας και τα τελευταία αχνάρια της αποικιοκρατίας. Αγαπώ το νησί σας, όπως ακριβώς αγαπώ την Ελλάδα και την Τουρκία. Το νησί σας μπορεί και πρέπει να γίνει συνδυετικός κρίκος που θα δυναμώσει τους δεσμούς φιλίας των λαών της Ελλάδας και της Τουρκίας. Το νησί σας μπορεί και πρέπει να γίνει ο κήπος όπου θα σεριανάει η ζωοφόρος Ειρήνη, δίχως το φόβο της επίθεσης και της καταστροφής..."

Η πίστη στον άνθρωπο, στην επανάσταση, σε να καλύτερο κόσμο, ώθησαν τον Τούρκο ποιητή να συντάξει ένα μήνυμα ειρήνης, όπως το πιο άνω, για μια Κύπρο ενωμένη.

Ο Ναζίμ Χικμέτ γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1902 και πέθανε κατατρεγμένος και χωρίς την τουρκική υπηκοότητα στην ΕΣΣΔ τον Ιούνιο του 1963. Τα τραγούδια του έγιναν ένα με τον βασανισμένο λαό της Τουρκίας. Έγιναν ένα με τον Τούρκο εργάτη, αγρότη, φοιτητή.

Οι ιδέες του και η μεγάλη απήχηση του ενόχλησαν. Η Τουρκία είναι μια χώρα που η δημοκρατία και η ελευθερία της έκφρασης περιορίζονται από τα λευκά κελιά και τη δύναμη των αξιωματικών του στρατού. Έτσι ο Ναζίμ Χικμέτ περνάει μεγάλο μέρος της ζωής του στις φυλακές της Προύσας και της Χόππας, κνηνημένος για τις πολιτικές του πεποιθήσεις.

Τα λόγια του ξεσήκωναν τον απλό Τούρκο και τον κάθε καταπιεσμένο: "σαν δεν καώ εγώ, σαν δεν καείς εσύ, σαν δεν καούμε εμείς πως θε να γίνουν τα σκοτάδια φως;" Τα θέματα των έργων του είναι αυτά που τον θλίβουν και τον εμπνέουν, είναι η κοινωνική αδικία, ο ιμπεριαλισμός, ο φασισμός, ο εμφύλιος πόλεμος στην Ελλάδα, η φτώχεια και η αμάθεια του τουρκικού λαού.

Η πολυτάραχη ιστορία της Κύπρου συγκίνησε τον Τούρκο ποιητή. Η προσπάθεια για διχοτόμηση του νησιού τον έβρισκε ενάντιο. Διέβλεπε πως οι ΗΠΑ και η Μεγάλη Βρετανία ενίσχυναν τις εθνικιστικές τάσεις στις δύο κοινότητες. Οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι, ο λαός της Κύπρου μπορούσαν να ζήσουν μαζί.

Σήμερα, τόσα χρόνια μετά το θάνατο του και τόσα χρόνια μετά από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, το μήνυμά του προς τους Ελληνοκύπριους και τους Τουρκοκύπριους παραμένει επίκαιρο. Η αδυναμία συνύπαρξης των εθνοτήτων, των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων, υπάρχει μόνο στα μυαλά αυτών που δε δίστασαν να πατήσουν την σκανδάλη

ενάντια στους ομοεθνείς τους. Υπάρχει μόνο στα μυαλά όσων δεν αποδέχονται τον Άλλο ως ίσο και κάνουν λόγο για "ανώτερα" και "κατώτερα" έθνη, για "κακά" και "καλά" έθνη.

Το να μπορούν οι άνθρωποι να συνυπάρχουν είναι μια "Μεγάλη Ιδέα", είναι ένας τρόπος σκέψης και αντίληψης, θεμέλιο της ειρήνης. Ο Ναζίμ Χικμέτ πέρασε τη μισή του ζωή στη φυλακή γιατί πίστευε σε ένα κόσμο ενωμένο και ειρηνικό, όπου η διαφορετικότητα θα ήταν στοιχείο ενότητας. Του αφαίρεσαν το δικαίωμα έκφρασης και την τουρκική υπηκοότητα γιατί διεκδικούσε με την πέννα του κοινωνική δικαιοσύνη.

Η πίστη σ' αυτές τις ιδέες ένωσαν τις δύο κοινότητες στην Κύπρο στο παρελθόν και τις ενώνουν ακόμα και σήμερα που η γραμμή κατοχής μοιράζει το νησί. Οι φωνές κάποιων προοδευτικών Τουρκοκυπρίων ακούγονται ακόμα κι αν το καθεστώς Ντενκτάς προσπαθεί να τις φιμώσει. Κι αν εγώ και κάθε Ελληνοκύπριος έχω το δικαίωμα να φωνάξω πως "οι τούρκοι της Κύπρου δεν είναι εχθροί μας", δεν ενέχει κίνδυνο. Κάθε, όμως, Τουρκοκύπριος που επιχειρεί κάτι παρόμοιο έχει την τύχη του Ναζίμ Χικμέτ κι ακόμα χειρότερη. Τα μπουντρούμια του Ντενκτάς είναι γεμάτα από Τουρκοκύπριους που πιστεύουν στην ειρηνική συνύπαρξη και την επανένωση. Την επανένωση της Κύπρου αλλά και του Κυπριακού λαού.

Το κυπριακό πρόβλημα άπτεται του γενικότερου προβλήματος του νόμου της ζούγκλας που επικρατεί στον κόσμο μας. Τα μεγάλα κράτη στην προσπάθεια επιβολής της ισχύος τους καταπιέζουν τα μικρότερα. Πέραν όμως από τις κυβερνήσεις που χαράσσουν αυτές τις πολιτικές, ο απλός, καθημερινός άνθρωπος, παραμένει γνήσιος βιώνοντας την καθημερινότητα του. Είτε Τούρκος είναι αυτός, είτε Τουρκοκύπριος, είτε Έλληνας, κάθε εργαζόμενος νιώθει την αδικία από την καταπίεση του κεφαλαίου, κάθε φοιτητής την έλλειψη κρατικής πρόνοιας για τα πολλά του προβλήματα.

Αν η κυβέρνηση του αποφασίσει να προβεί σε πόλεμο, αυτός ο καθημερινός άνθρωπος θα σταλεί να σκοτώσει έναν άλλο απλό άνθρωπο που τον ενώνουν περισσότερα από όσα τον χωρίζουν.

Αυτό το κοινωνικό σύστημα έβρισκε αντίθετο το Ναζίμ Χικμέτ όπως και πολλούς άλλους. Για την πίστη στην αλλαγή, σε ένα πιο δίκαιο κόσμο θυσιάσαν πολλοί άνθρωποι την ελευθερία τους, θυσιάζουν ακόμα και σήμερα τη ζωή τους. Για μια βιώσιμη λύση του προβλήματος της Κύπρου μας, χρειάζεται να κάνουμε και εμείς πολλούς αγώνες. Κι αν βιώσιμη λύση σημαίνει επανένωση της Κύπρου, πρώτος αγώνας για επίτευξη του στόχου μας είναι ο συντονισμός με τους Τουρκοκύπριους που στηρίζουν την ίδια λύση. Η αποβολή της έχθρας που καλλιεργείται εδώ και χρόνια από αυτούς που στρατηγικό συμφέρον έχουν η Κύπρος να είναι ένα στρατιωτικό ορμητήριο, "ένα αβύθιστο αεροπλανοφόρο στη Μεσόγειο" και όχι "κήπος όπου θα σεριανάει η ζωοφόρος ειρήνη".

Ο Ναζίμ Χικμέτ ήταν ένας ποιητής που γεννήθηκε σε μια χώρα με πολλά προβλήματα. Μια χώρα όπου δέχτηκε πλύση εγκεφάλου για εθνικισμό και εμπάθεια. Κι όμως κάτω από τέτοιες συνθήκες έλυσε όλα τα "γιατί;" που αφορούσαν την κοινωνική αδικία και διάλεξε το δύσκολο δρόμο. Έκανε τις απόψεις του τραγούδια για να τα ψιθυρίζουν κρυφά όσοι υποφέρουν.

Για κάθε Κύπριο σήμερα δεν υπάρχουν διλήμματα και απορίες, μα στόχοι δύσκολοι στην επίτευξη τους. Καλείται κάθε ένας από μας να κάνει πόλεμο. Όχι ένα πόλεμο σαν τους άλλους, με νεκρούς και θύματα αμάχους. Ο δικός μας πόλεμος, είναι μια μάχη που θα δώσει καθένας με τον εαυτό του για αποβολή των απόψεων που γκεμπελικά μας κληροδότησαν. Ο δικός μας αγώνας είναι ένας αγώνας για αποδοχή του "Άλλου" ως αδελφού, ένας αγώνας καλής θέλησης για συνύπαρξη, ένας αγώνας εκδίωξης και του τελευταίου ξένου στρατιώτη από το νησί μας.

"Στο φεγγάρι θα πάνε κι ακόμα πιο πέρα, εκεί όπου δε βλέπουν τα τηλεσκόπια.

Αλλά πότε στον κόσμο μας δε θα μείνει ούτε ένας νηστικός;

Δε θα φοβάται κανείς κανένα;

Δε θα διατάζει κανείς κανένα;

Δε θα κρίνει κανείς κανένα;

Δε θα κλέβει κανείς την ελπίδα κανενός;

Αλλά να εγώ είμαι κομμουνιστής επειδή απάντησα στην ερώτηση αυτή"

26 Αυγούστου 1959 Ν. Χικμέτ.

Αίμιλη Μιχαήλ

ΠαραΠαραταξιακά

Οι "σύντροφοι" του Αγώνα και πάλι ψήφισαν στη Γ.Σ. το πλαίσιο της Πεόφ για το κυπριακό πρόβλημα. Πλαίσιο το οποίο απορρίπτει τις συμφωνίες κορυφής 77-79, τις ομόφωνες προτάσεις του εθνικού συμβουλίου του 89 και την ομοσπονδιακή λύση για το κυπριακό. Με λίγα λόγια ο Αγώνας, μας προέκυψε άλλη μια ΕΝΩΤΙΚΗ παράταξη. Συγχαρητήρια!

Τόσο στηρίζουν οι φίλοι της Πεόφ και της Πρωτοπορίας την ΕΦΕΚΘ, που στην Κύπρο τα Χριστούγεννα η Πεόφ δεν παρεβρέθηκε σε καμία προγραμματισμένη συνάντηση του συλλόγου μας ενώ η Πρωτοπορία παρευρέθηκε σε μόνο μία. Κατά τα άλλα ενδιαφέρονται για την ΕΦΕΚΘ.

Τι έχει να πει η Πρωτοπορία και η Πεόφ για τους αγώνες που κάνει η ΠΟΦΝΕ για την επίλυση των φοιτητικών μας προβλημάτων; "Η ΠΟΦΝΕ είναι καρκίνωμα και αποτελεί το μεγαλύτερο φοιτητικό πρόβλημα". Μπράβο

Κοιτάξατε στους τοίχους
ρε παιδιά;
"Τα κόμματα διχάζουν η
πατρίς ενώνει", "Ελλάς -
Κύπρος ένωση" και "Κάτω
τα χέρια ομοσπονδιακοί η
Κύπρος είναι Ελληνική".
Όποιοι και να τα έχουν
γράψει πάντως ένα έχουμε
να τους πούμε: ΚΑΤΩ ΤΑ
ΧΕΡΙΑ ΕΝΩΤΙΚΟΙ ΓΙΑ
ΕΝΩΣΗ ΠΟΥΛΗΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΚΥΠΡΟ ΤΗ ΜΙΣΗ.

Πρωτοπορία: "Μετά την επέμβαση του ΝΑΤΟ στο Αφγανιστάν πνέει
αέρας ελευθερίας και δημοκρατίας σε αυτό τον τόπο".

**Πώς μπορεί να είναι υπέρ του πολέμου στο Αφγανιστάν, μια
παράταξη ενός τόπου, όπως είναι η Κύπρος, που έχει πάθει τόσα από
τέτοιους πολέμους; Θα έπρεπε να ντρεπόσατε!**

Δε μπορώ να καταλάβω
γιατί υπάρχουν δύο
παρατάξεις, η μια να λέγεται
Πεόφ και η άλλη
Πρωτοπορία; Αφού
συμφωνούν σε όλα μέσα
στην ΕΦΕΚΘ, η μια στήριζε
την άλλη για πρόεδρο της
ΕΦΕΚΘ για χρόνια και έχουν
την ίδια ιδεολογία. Ας γίνουν
μία παράταξη να
τελειώνουμε αφού το έχουν
προσπαθήσει αρκετές
φορές μέχρι σήμερα.

Μνημόσυνο

Κυριάκου Μάτση

Πρωτοπορία - Πεόφ: "να
πάει μόνο η ελληνική σημαία"
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ: "να πάει
και η Ελληνική και η Κυπριακή
σημαία"

Αγώνας: "φυσικά να πάει μόνο
η Ελληνική σημαία"

Τι να γίνει; Τελικά πήγε μόνο
η ελληνική σημαία!

"Θεωρούμε τη σημερινή
μέρα θλιβερό γεγονός και
μαύρη σελίδα στην ιστορία
του συλλόγου κατά την οποία
ένας αριστερός θα ηγηθεί του
συλλόγου που ίδρυσε ο
Κυριάκος Μάτσης".
Τοποθέτηση Πρωτοπορίας
μετά τον καταρτισμό της
ΕΦΕΚΘ.

Φαίνεται ότι για
κάποιους οι αριστεροί δεν
πρέπει να έχουν ίσα
δικαιώματα με τους
υπόλοιπους. Σύμφωνα με
την Πρωτοπορία μόνος ένας
δεξιός μπορεί να ηγηθεί του
συλλόγου!

Πεόφ: όχι στην ομοσπονδία! Ντενκτάς: όχι
στην ομοσπονδία!

Πρωτοπορία - Πεόφ, Αναγέννηση, Αγώνας: όχι στην
επαναπροσέγγιση! Ντενκτάς: όχι στην
επαναπροσέγγιση.

Επιχείρημα Ντενκτάς: Οι Ελληνοκύπριοι
θέλουν ένωση με την Ελλάδα. Δεν μπορώ να
συζητώ μαζί τους.

Πρωτοπορία - Πεόφ: Ελλάς - Κύπρος -
ένωση!

ΠαραΠαραταξιακά

Αποσπάσματα από πρακτικά της ΕΦΕΚΘ.

Πεόφ: "Τα κόκκαλα του Κυριάκου Μάτση τρίζουν με έναν αριστερό πρόεδρο στο σύλλογο".

Πεόφ: "θεωρούμε την εκλογή ενός αριστερού στην προεδρία του συλλόγου από τις χειρότερες αν όχι η χειρότερη στιγμή της ένωσης μας".

Πεόφ: "Γεώργιος Γρίβας Διγενής ο αρχηγός και αγωνιστής που πάλεψε για τα δίκαια και τον διακαή πόθο του κυπριακού ελληνισμού"

Ουδέν Σχόλιον

Πρωτοπορία πριν τον καταρτισμό: "Δεν διεκδικούμε καμία οργανική θέση"

Πρωτοπορία μετά τον καταρτισμό: "Είμαι η μεγαλύτερη παράταξη και με έχουν αποκλείσει από τις οργανικές θέσεις"

Ουδέν Σχόλιον

Τι να στηρίζουν ρε παιδιά οι φίλοι μας του Αγώνα και της Αναγέννησης όσον αφορά τον απολογισμό των αντικατοχικών εκδηλώσεων; Μα φυσικά την πρόταση της Πεόφ. Μας λυπεί ιδιαίτερα αυτή τους η στάση και ευελπιστούμε σύντομα να διαισθανθούν τις ευθύνες τους.

**Ψήφισμα ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ
ενάντια στον πόλεμο του ΝΑΤΟ στο
Αφγανιστάν.**

Πρωτοπορία - Αναγέννηση: **ΚΑΤΑ**
Τελικά οι φιλοπολεμικές παρατάξεις
μας προέκυψαν δύο

Πεόφ: *Είμαστε υπέρ της ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε. ως ανεξάρτητο κράτος.*"

Πεόφ: *"Είμαστε υπέρ της ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα".*

Μα εν να μας πελλάνουν τέλεια τούτοι! Αφού μετά την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. ενταφιάζεται η ένωση

Αγώνας: **"Είμαστε τζι εμείς αριστερή παράταξη!"**

Όλοι οι σοσιαλδημοκράτες είναι αριστεροί. Βλέπε ΠΑΣΟΚ, Εργατικοί στην Αγγλία και άλλους οι οποίοι ακολουθούν πιο δεξιά πολιτική από τους δεξιούς!

Σοσιαλδημοκρατία, φίλοι του Αγώνα, ίσον καπιταλισμός!

Τι να συζητήσουμε πρώτα στις Γενικές Συνελεύσεις;

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ: **φοιτητικά προβλήματα**

γιατί δεν μπορούμε ν' αφήνουμε τα προβλήματα που απασχολούν τον κάθε φοιτητή να συζητούνται η ώρα 8 το βράδυ σε μια κενή αίθουσα χωρίς να υπάρχουν φοιτητές εκεί για να πουν τα προβλήματα τους

Πρωτοπορία -Πεόφ, Αγώνας Αναγέννηση: **κυπριακόν, κυπριακόν, κυπριακόν!**

Ε., να μεν το παίξουμεν πατριώτες; Εν τζαι γίνεται!

και οι θέσεις της ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ

Είναι άραγε διχοτομική λύση; Τι άλλο
θα μπορούσε να προταθεί σήμερα ως λύση του κυπριακού;

Ομοσπονδία, ενιαίο κράτος, ένωση, διχοτόμηση, συνομοσπονδία και ένα σωρό άλλες έννοιες έχουν αρχίσει να συζητούνται καθημερινά στα κυπριακά) φοιτητικά δρώμενα της Θεσσαλονίκης. Αφορμή οι τελευταίες εξελίξεις στο κυπριακό, οι συνομιλίες Κληρίδη - Ντενκτάς που πολλά γράφονται και σχολιάζονται αλλά ελάχιστα λέγονται και δημοσιοποιούνται από τους καθ' ύλη αρμόδιους, την Κυπριακή Κυβέρνηση και την πολιτική ηγεσία. Βρισκόμαστε ακόμα στις αρχές των συνομιλιών και είναι πιστεύω πολύ γρήγορα να εξάγουμε συμπεράσματα για το τελικό πλαίσιο λύσης, έστω και αν το προσπαθούν κάποιοι.

Οι κίνδυνοι που υπάρχουν είναι αρκετοί και τα διλήμματα που ίσως παρουσιαστούν στο μέλλον ελπίζουμε να μην είναι καταστροφικά για την Κύπρο. Οι λανθασμένοι χειρισμοί της κυβέρνησης Κληρίδη τα τελευταία εννιά χρόνια (8300, ηφαιστειολογία, όλα στο τραπέζι κλπ), η εκτροπή που έχει παρουσιαστεί καθώς και ο όρος για διάλογο χωρίς προϋποθέσεις που υιοθετήθηκε από τον πρόεδρο Κληρίδη πριν ξεκινήσουν καν οι συνομιλίες, κάνει αυτούς τους κινδύνους ακόμη πιο ορατούς και απειλητικούς.

Στόχος αυτού του άρθρου δεν είναι να αναλύσει τις συνομιλίες και να εξαγάγει συμπεράσματα, αφού όπως έχει προαναφερθεί είναι πολύ γρήγορα και οι αρμόδιοι κρατούν τα χαρτιά τους κλειστά. Σκοπός του είναι να αναλύσει τι είναι ομοσπονδία, πώς φτάσαμε μέχρι εδώ, ποιες είναι οι θέσεις και οι προτάσεις της ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ όσον αφορά τη συγκεκριμένη λύση, αλλά και να τοποθετήσει τα πράγματα στη θέση τους από τον αποπροσανατολισμό και την παραπλάνηση που γίνεται από τους πολέμιους της ομοσπονδίας.

Επιλογή λύση ομοσπονδίας. Πώς φτάσαμε εδώ;

Η λύση της ομοσπονδίας δεν έχει επιλεγεί τυχαία από την κυπριακή πολιτική ηγεσία. Ήταν η ύστατη υποχώρηση της δικής μας πλευράς μετά από τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν την περίοδο 1960 - 1974. Κατά τη διάρκεια αυτών των χρόνων Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι είχαν χάσει την εμπιστοσύνη μεταξύ τους, είχαμε δικοινοτικές συγκρούσεις, μεσολάβησε έχθρα, μίσος και αιματοχυσία, που μπορεί να δημιουργήθηκαν από εξωγενείς παράγοντες έλαβαν όμως χώρα αυτή την περίοδο. Μεσολάβησε η παράνομη δράση εθνικιστικών ακροδεξιών ομάδων και από τις δύο πλευρές (ΕΟΚΑ Β', ΤΜΤ), πραγματοποιήθηκε το προδοτικό πραξικόπημα και η βάρβαρη τούρκικη εισβολή, έγινε de facto διχοτόμηση του νησιού και βίαιη ανταλλαγή πληθυσμών. Έχουμε κατοχή και απόπειρα αλλαγής της δημογραφικής σύνθεσης του νησιού. Ο χρόνος τρέχει εναντίον μας και όσο περνάει ο καιρός τα τετελεσμένα της εισβολής δύσκολα μπορούν να ανατραπούν.

Μπροστά στις νέες πραγματικότητες η μόνη λύση που μπορεί αν επανενώσει την Κύπρο και το λαό μας είναι η ομοσπονδία. Μόνο οι εθελουφλούντες δε βλέπουν αυτές τις πραγματικότητες και ονειρεύονται είτε ενιαίο κράτος είτε ένωση με την Ελλάδα. Η ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ως σοβαρή παράταξη, βλέποντας αυτά τα δεδομένα στηρίζει τη λύση ομοσπονδίας. Αν δεν προηγούνταν όλα αυτά τα γεγονότα και τα δεδομένα που έχουμε από το '74 μέχρι και σήμερα ανεπιφύλακτα και εμείς και σύσσωμος ο κυπριακός λαός θα επιμέναμε στο ενιαίο κράτος.

Τι είναι ομοσπονδία;

Στην πόλη της Θεσσαλονίκης, στο κυπριακό φοιτητικό κίνημα, εσκεμμένα κάποιες παρατάξεις για τα μικροπολιτικά τους συμφέροντα, παρερμηνεύουν τη λέξη ομοσπονδία. Παίζοντας με το πατριωτικό συναίσθημα του Κυπρίου φοιτητή προσπαθούν να τον κερδίσουν με συνθήματα όπως "ομοσπονδία=διχοτόμηση", "ομοσπονδία είναι ρατσιστική, αντιδημοκρατική λύση", "ομοσπονδία: δεν επιστρέφουν οι πρόσφυγες", "ομοσπονδία δεν είναι βιώσιμη λύση" και ένα σωρό άλλα απαράδεκτα και ανυπόστατα συνθήματα, που μπορούν να πείσουν μονάχα τους φοιτητές που διακατέχονται από πλήρη άγνοια.

Η ομοσπονδία είναι ένα και μόνο κράτος που χωρίζεται σε δύο περιφέρειες. Μπορεί οι δύο περιφέρειες να έχουν δικά τους όργανα διοίκησης αλλά υπακούουν και πράττουν ανάλογα με την κεντρική ομοσπονδιακή εξουσία. Στην ομοσπονδία κυρίαρχη είναι μόνο η κεντρική εξουσία. Το κεντρικό σύνταγμα και οι ομοσπονδιακοί νόμοι είναι υπεράνω και υπερέχουν των τοπικών, αλλά και αναγκάζουν τις δύο περιφέρειες να τους εφαρμόζουν. Στην ομοσπονδία υπάρχει ενότητα εδάφους και λαού. Η νομική σχέση του πολίτη με την κεντρική εξουσία, ομοσπονδιακή υπηκοότητα και τα ανθρώπινα δικαιώματα, προστατεύονται ομοιόμορφα σε όλη την επικράτεια. Στη δικαστική εξουσία υπάρχει πλήρης συνταγματικός έλεγχος από το Ανώτατο (Ομοσπονδιακό) Δικαστήριο. Επίσης τα σύνορα δεν έχουν την έννοια διακρατικών αλλά έχουν τον ίδιο ακριβώς τρόπο λειτουργίας με τα σύνορα ενός ενιαίου κράτους. Οι δύο περιφέρειες έχουν καθεστώς τοπικής αυτοδιοίκησης, είναι κάτι δηλαδή σαν δύο μεγάλοι δήμοι.

Το ομόσπονδο κράτος έχει μία, αδιαίρετη κυριαρχία, μία διεθνή προσωπικότητα και μία ιθαγένεια. Δεν μπορούν σε καμία περίπτωση οι δύο περιφέρειες της ομοσπονδίας να έχουν αυτονομία. Η ομοσπονδία δεν είναι ένωση δύο κρατών έστω και αν παραπλανητικά το αναφέρουν κάποιες παρατάξεις. Ένωση δύο κρατών αποτελεί η συνομοσπονδία που είναι θέση της Άγκυρας και του Ντενκτάς και απορρίπτεται παντελώς από μας.

Στην ομοσπονδία υπάρχουν δυο βουλές, η Άνω και η Κάτω. Στην Κάτω Βουλή η εκπροσώπηση γίνεται κατ' αναλογία πληθυσμού (ισότητα πολιτών) και στην Άνω Βουλή η αναλογία αντιπροσωπεύει την ισότιμη υπόσταση των περιφερειών, θέση της ελληνοκυπριακής πλευράς είναι ότι η Κάτω Βουλή θα νομοθετεί πάνω σε όλα τα ομοσπονδιακά θέματα, ενώ η Άνω Βουλή θα έχει αρμοδιότητα σε μείζονα ομοσπονδιακά θέματα (ομόφωνες '89, ενότ. 4 παρ. β, γ), σε θέματα δηλαδή που έχουν να κάνουν με την προστασία των δικαιωμάτων της μειοψηφίας που στην περίπτωση της Κύπρου είναι οι Τουρκοκύπριοι. Συμπεράσματα, λοιπόν, κάποιων παρατάξεων ότι το 9,1% θα μπορεί να βγάζει απόφαση και ότι στην ομοσπονδία υπάρχει αντιδημοκρατικότητα και ρατσισμός είναι άκρως λανθασμένα, δεν ευσταθούν και δεν έχουν

καμία δόση πραγματικότητας. Ένα άλλο επιχείρημα, που ακούγεται από αυτούς που πολεμούν την ομοσπονδιακή λύση για το πρόβλημα της Κύπρου είναι ότι οι πρόσφυγες δεν θα μπορούν να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Το συμπέρασμα αυτό είναι και λανθασμένο και προσβλητικό προς εμάς την ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ, αλλά και την συντριπτική πλειοψηφία του Κυπριακού λαού. Πώς μπορούμε να αποδεχόμαστε μια λύση όπου δεν θα μπορούν όλοι οι

πρόσφυγες να επιστρέψουν στα σπίτια τους τη στιγμή που πάγια θέση αρχής της ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ είναι η επιστροφή ακόμα και του τελευταίου πρόσφυγα στο σπίτι του. Σε μια ομοσπονδία υπάρχει το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης και ιδιοκτησίας. Εάν στην περιφέρεια υπό Ελληνοκυπριακή διοίκηση δοθούν μέρη όπου κατοικούνταν στην συντριπτική τους πλειοψηφία από Ελληνοκύπριους, τότε θα έχουν την δυνατότητα να επιστρέψουν όλοι ανεξαιρέτως οι πρόσφυγες και δεν θα υπάρχει πρόβλημα πλειοψηφίας στην τουρκοκυπριακή κοινότητα. Τα μέρη αυτά έχουν είδη βρεθεί (πχ. Αμμόχωστος) και σύμφωνα με έρευνες που έγιναν ακόμα και επί χάρτου εξασφαλίζεται το δικαίωμα επιστροφής όλων των προσφύγων.

"Οι ομοσπονδίες καταρρέουν, δεν είναι βιώσιμες και εμείς πάμε να κάμουμε ομοσπονδία στην Κύπρο". Αυτή είναι μια προσέγγιση που δεν αληθεύει! Ομοσπονδίες σήμερα υπάρχουν πάρα πολλές και καλύπτουν το 40% του συνόλου της γης. Αν κάποιες ομοσπονδίες έχουν διαλυθεί δεν ήταν λόγω του ομοσπονδιακού μοντέλου αλλά

- 1. Ομοσπονδία είναι έναν και μόνο κράτος.**
- 2. Στην ομοσπονδία υπάρχει ενότητα εδάφους και λαού.**
- 3. Στην ομοσπονδία κυρίαρχη είναι μόνο η κεντρική εξουσία**

λόγω του κοινωνικοοικονομικού συστήματος (Τσεχοσλοβακία, Γιουγκοσλαβία κλπ). Χαρακτηριστικά αναφέρουμε κάποια ομοσπονδιακά κράτη: ΗΠΑ, Γερμανία, Αυστραλία, Καναδάς, Ινδίες, Αργεντινή, Μεξικό, Βενεζουέλα, Βραζιλία, Ελβετία κ.ά. Τα περισσότερα από αυτά τα κράτη, είναι και από τα πιο ανεπτυγμένα κράτη παγκοσμίως.

Όσο για τον πληθωρισμό που σύμφωνα με κάποιους θα ανέβει στα ύψη μετά τη λύση του κυπριακού έχουμε να πούμε τα εξής. Όταν βρεθεί λύση στο κυπριακό πρόβλημα η Ε.Ε. έχει εγκρίνει κονδύλι από τώρα ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο θα δοθεί στην τουρκοκυπριακή κοινότητα. Επίσης, μετά την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. θα δοθούν στην Κύπρο ένα σωρό κονδύλια για την αναβάθμιση και ανάπτυξη του Κυπριακού Κράτους. Ο πληθωρισμός σύμφωνα και με στατιστικές δεν πρόκειται σε ουδεμία περίπτωση να αυξηθεί! Φαίνεται ότι όσοι στηρίζουν αυτό το επιχείρημα παραγνωρίζουν εσκεμμένα τα συγκεκριμένα αυτά κονδύλια.

Ομοσπονδία και οι θέσεις τη ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ.

Η Δ.Κ.Κ.Φ. ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ δεν αποδέχεται οποιαδήποτε λύση στο όνομα της ομοσπονδίας. Η ομοσπονδιακή λύση που στηρίζει η ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ είναι αυτή που θα διασφαλίζει:

1. Την αποκατάσταση και τον σεβασμό της ανεξαρτησίας, κυριαρχίας, εδαφικής ακεραιότητας και ενότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η κυριαρχία πρέπει να είναι μία, αδιαίρετη, όπως μία πρέπει να είναι και η διεθνής προσωπικότητα και ιθαγένεια.
2. Την απομάκρυνση των Τουρκικών κατοχικών και όλων των ξένων στρατευμάτων, καθώς και των εποίκων.
3. Την αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και βασικών ελευθεριών, διακίνησης, εγκατάστασης και περιουσίας περιλαμβανομένου και του δικαιώματος όλων των προσφύγων για επιστροφή στα σπίτια και τις περιουσίες τους.
4. Τη μετατροπή της Κυπριακής Δημοκρατίας σε δικοινοτική διπεριφεριακή ομοσπονδία, στη βάση των αρχών που διέπουν τη λειτουργία των ομοσπονδιακών κρατών.
5. Την εξασφάλιση διευρυσμένων, αξιόπιστων εγγυήσεων στα πλαίσια του ΟΗΕ, χωρίς οποιαδήποτε επεμβατικά δικαιώματα.
6. Τη δημιουργία συνθηκών ασφάλειας για όλους ανεξαιρέτα τους κατοίκους του νησιού.
7. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στη διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων. Οποιαδήποτε λύση ομοσπονδίας δεν διασφαλίζει αυτές τις προϋποθέσεις θα μας βρει αντίθετους και δεν πρόκειται να την αποδεχτούμε.

Ανεξαρτησία Λευτεριά Δημοκρατία

Τι άλλο μπορεί να προταθεί ως λύση;

Είναι πραγματικά πολύ εύκολο να απορρίπτεις κάτι, να λες όχι στην ομοσπονδία, αλλά να μην έχεις οτιδήποτε άλλο να προτείνεις. Οι σοβαρές παρατάξεις έχουν ουσιαστικές και εφικτές προτάσεις να καταθέσουν για τη λύση του προβλήματος. Λυπούμε όμως να παρατηρήσω ότι τέτοιες προτάσεις δεν έχουν ακόμα ακουστεί από τους πολέμιους της ομοσπονδίας. Αυτό που προτείνεται είναι η αποτρεπτική πολιτική ως μέσο για απελευθέρωση και μετέπειτα ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Το ερώτημα όμως που τίθεται είναι πώς μπορεί η αποτρεπτική πολιτική να επιλύσει ένα πρόβλημα. Όλοι είμαστε υπέρ της αμυντικής θωράκισης της Κύπρου σε συνεργασία με την Ελλάδα. Αμυντική θωράκιση που δε θα υποσκάπτει την κρατική μας ανεξαρτησία και θα έχει αποτρεπτικό χαρακτήρα σε μια τυχόν επίθεση της Τουρκίας. Από εκεί πέρα όμως, η πολιτική της αποτροπής δεν μπορεί να επιλύσει το κυπριακό πρόβλημα, ούτε να διώξει τα τουρκικά στρατεύματα από την Κύπρο. Μια τέτοια πολιτική όπως και η πολιτική της πρόταξης είναι καταδικασμένες σε αποτυχία γιατί:

1. Δεν προωθούν λύση στο πρόβλημα αλλά το (αφήνουν) στάσιμο χωρίς πρόοδο να υπάρχει άλλο.
2. Ο χρόνος σιγά σιγά θα δικαιώσει τα τετελεσμένα της εισβολής και της κατοχής και πλέον η ανατροπή της διχοτόμησης θα είναι ανέφικτη.
3. Η δημογραφική σύνθεση του νησιού αλλάζει με την πάροδο του χρόνου και στο εγγύς μέλλον δεν θα μπορούμε να διαχωρίζουμε έποικους και Τουρκοκύπριους ενώ οι γέφυρες φιλίας μεταξύ των δύο κοινοτήτων θα καταστραφούν εντελώς.
4. Η διχοτόμηση θα οριστικοποιηθεί, θα μιλάμε πλέον για χαμένες πατρίδες, ενώ η τουρκική απειλή θα εξακολουθήσει να υφίσταται από το εσωτερικό της Κύπρου όπως είναι και σήμερα.

Όταν μιλάμε για ένωση με την Ελλάδα σήμερα το μόνο που κάνουμε είναι να ενισχύουμε τα επιχειρήματα του Ντενκτάς και της Αγκυρας. Τα γνωστά επιχειρήματα Ντενκτάς ότι οι Ελληνοκύπριοι θέλουν να πετάξουν τους Τουρκοκύπριους στη θάλασσα και να κάνουν την

ένωση με την Ελλάδα, ότι Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι δεν μπορούν να συμβιώσουν, ότι η Τουρκία βρίσκεται στο νησί όχι ως κατοχική δύναμη αλλά για να προστατέψει τους Τουρκοκύπριους, ερχόμαστε εμείς οι ίδιοι να τους δώσουμε υπόσταση και να τα ενισχύσουμε. Όταν είμαστε ενάντια στην επαναπροσέγγιση, όταν λέμε όχι στην ομοσπονδία, όταν θέλουμε ένωση με την Ελλάδα, κάθε άλλο παρά συμβάλλουμε στον αντικατοχικό μας αγώνα. Ας μην ξεχνάμε ότι στο όνομα της ένωσης πουλήθηκε η μισή μας Κύπρος στην Τουρκία.

Τέτοια συνθήματα όπως το "Ελλάς - Κύπρος ένωσης" είναι καταστροφικό να ακούγονται σήμερα και μόνο κακό μπορούν να κάνουν στην Κύπρο. Αυτά τα συνθήματα και αυτή η πολιτική είχαν διχάσει στο παρελθόν τον κυπριακό λαό. Οι εθνικιστικές -ακροδεξιές ομάδες των δύο κοινοτήτων φώναζαν η μια "Ελλάς - Κύπρος ένωσης" και η άλλη "ταξίμ (διχοτόμηση)". Έτσι οδηγηθήκαμε εδώ που βρισκόμαστε σήμερα. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να επιστρέψουμε και να κάνουμε τα ίδια λάθη.

Βασικό μας όπλο σήμερα στον αγώνα ενάντια στην κατοχή είναι η ανεξαρτησία μας η οποία στηρίζεται από τη διεθνή κοινότητα και τον ΟΗΕ. Όλοι πιστεύω θα θέλαμε την εφαρμογή των αποφάσεων και ψηφισμάτων του ΟΗΕ για την Κύπρο που λένε για αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων και εποίκων. Ας μην ξεχνάμε όμως ότι τα ψηφίσματα λένε ξεκάθαρα πως απαγορεύεται η ένωση μέρους ή ολόκληρης της Κύπρου με οποιαδήποτε άλλη χώρα. Εκτός κι αν βέβαια δεν θέλουμε την εφαρμογή των ψηφισμάτων και προσφέρουμε έτσι ένα ανεκτίμητο δώρο στην Τουρκία.

Όσο για την αυτοδιάθεση που τόσα και τόσα ακούμε αυτή εκφράζεται μέσα από τις βουλευτικές εκλογές όπου το 97% του κυπριακού λαού ψηφίζει ομοσπονδιακά κόμματα.

Είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής ή είναι δικοινοτικό;

Τι θα πει επαναπροσέγγιση;

Αναμφίβολα το κυπριακό πρόβλημα είναι πρόβλημα εισβολής - κατοχής και ξένων επεμβάσεων στα εσωτερικά της Κύπρου. Είναι πρόβλημα εισβολής μιας ξένης χώρας σε ένα ανεξάρτητο κράτος. Ως τέτοιο πρέπει να αντιμετωπίζεται και έτσι γίνεται αφού και τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και η διεθνής κοινότητα αξιούνουν την αποχώρηση όλων των τουρκικών στρατευμάτων από την Κυπριακή Δημοκρατία.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε και την εσωτερική πτυχή του προβλήματος που αφορά την εξομάλυνση των σχέσεων των δύο κοινοτήτων μέσα από ένα διακοινοτικό διάλογο. Σε καμία περίπτωση ο διάλογος αυτός ή ακόμα και η πολιτική της επαναπροσέγγισης δεν μετατοπίζουν το πρόβλημα σε δικοινοτικό. Αντιθέτως, υποβοηθούν τη λύση του κυπριακού και την αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων. Όσον αφορά την επαναπροσέγγιση αποτελεί το βασικό παράγοντα για επανένωση της Κύπρου αλλά και βασική προϋπόθεση για να είναι βιώσιμη η λύση που θα βρεθεί. Εάν πραγματικά θέλουμε να συμβιώσουμε με τους Τουρκοκύπριους θα πρέπει να αναπτυχθεί μεταξύ μας ένα κλίμα ενότητας, εμπιστοσύνης, συνεργασίας, αλληλοκατανόησης και αλληλεγγύης, μακριά από εθνικιστικές εξάρσεις. Μόνο τότε θα μιλάμε για βιωσιμότητα της λύσης.

Δεν είναι τυχαίο που όλα τα πολιτικά κόμματα στην Κύπρο έχουν υιοθετήσει τις πάγιες θέσεις της αριστεράς για επαναπροσέγγιση. Έχουν γραφεία επαναπροσέγγισης και συμμετέχουν σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις. Μας λυπεί το γεγονός στη θεσσαλονίκη όλες οι υπόλοιπες παρατάξεις να είναι εναντίον και η μοναδική που είναι υπέρ της επαναπροσέγγισης να είναι η ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ. Ελπίζουμε σύντομα να αντιληφθούν και οι υπόλοιπες παρατάξεις τη σημασία που έχει η εξομάλυνση των σχέσεων των δύο κοινοτήτων και να στηρίξουν και αυτές αυτή την πολιτική, όπως κάνει ολόκληρη η πολιτική ηγεσία.

Συμφοιτητές- συμφοιτήτριες,

Δεν αρκεί να εναντιωνόμαστε απλά σε κάτι, πρέπει να έχουμε και την εναλλακτική πρόταση. Πρόταση η οποία θα είναι πραγματοποιήσιμη και εφαρμόσιμη. Η Κύπρος βρίσκεται υπό κατοχή και ο χρόνος απειλεί να δικαιώσει τα τετελεσμένα της εισβολής. Η διχοτόμηση μας κτυπά την πόρτα και πρέπει να αντισταθούμε. Να αντισταθούμε όχι με εύηχα συνθήματα και ανέφικτες προτάσεις αλλά με σοβαρότητα και εμμονή σε πάγιες θέσεις αρχών της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού μας. Θέσεις τις οποίες ακολουθούν και στηρίζουν όλες οι κυπριακές και ελληνικές κυβερνήσεις από το 1974. Τυχόν εγκατάλειψη αυτών των θέσεων σημαίνει ότι χάνεται η αξιοπιστία μας διεθνώς και οριστικοποιούμε εμείς οι ίδιοι την διχοτόμηση. Μπροστά στο ψευτοδίλημμα ομοσπονδία ή διχοτόμηση επιλέγουμε αβίαστα ομοσπονδία, τη μόνη λύση που μπορεί να επανενώσει την Κύπρο και το λαό μας. Η επαναπροσέγγιση αποτελεί προϋπόθεση για τη βιωσιμότητα της λύσης!

Χρύσανθος Μαρούχος

Νίκος Μπελογιάννης: ο άνθρωπος με το γαρύφαλλο

50 χρόνια από τη θυσία του

Στις 30 Μαρτίου το 1952 εκτελείται από το εκτελεστικό απόσπασμα ο Νίκος Μπελογιάννης μέλος της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. Ο Μπελογιάννης γεννήθηκε στην Αμαλιάδα της Πελοποννήσου στις 22 Δεκεμβρίου 1915. Από μικρός βρίσκει το δρόμο του. Μαθαίνει να ξεχωρίζει τα πραγματικά συμφέροντα του λαού.

Παρακολουθεί τις κομμουνιστικές συγκεντρώσεις και πριν τελειώσει το γυμνάσιο γίνεται μέλος της Οργάνωσης Νεολαίας. Στις μεγάλες διαδηλώσεις και απεργίες των σταφιδοπαραγωγών το Κ.Κ.Ε. είναι επικεφαλής. Ο Μπελογιάννης βγάζει λόγους στην Αμαλιάδα και στα γύρω χωριά με αποτέλεσμα τη σύλληψη και τη φυλάκιση του. Το 1932 μπαίνει στο πανεπιστήμιο των Νομικών Επιστημών. Το 1934 εξαιτίας της δράσης του διώχεται από το πανεπιστήμιο και φυλακίζεται. Το Μάρτιο του 1936 ο Νίκος συλλαμβάνεται πάλι από τη φασιστική δικτατορία του Μεταξά και εξορίζεται στη Νιο, ένα νησάκι του Αιγαίου. Το 1938 συλλαμβάνεται πάλι και καταδικάζεται σε 5 χρόνια φυλάκιση και δύο εξορία. Το 1940 δραπετεύει και μπαίνει αμέσως στην Εθνική Αντίσταση. Διορίζεται καπετάνιος της 3ης ταξιαρχίας του Ε.Λ.Α.Σ. στην Πελοπόννησο.

Μετά την αποχώρηση του Δημοκρατικού Στρατού από την Ελλάδα το Κ.Κ.Ε. αποφασίζει να στείλει ένα ηγετικό στέλεχος του κόμματος για να αναδιοργανώσει τις δημοκρατικές δυνάμεις για τον αγώνα. Τον Απρίλιο του 1950 ο Μπελογιάννης φθάνει στην Αθήνα. Παρόλες τις εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες για παράνομη δουλειά, ο Μπελογιάννης φέρνει σε πέρας την αποστολή του. Κυκλοφορούν χιλιάδες προκηρύξεις καλώντας το λαό σε αγώνα ενάντια στους Αμερικανούς και την ντόπια δράση.

Σε ένα από τα κύματα μαζικών συλλήψεων και μπλόκων που συνήθιζε η αστυνομία το Δεκέμβριο του 1950 ο Μπελογιάννης συλλαμβάνεται. Τον ίδιο μήνα συλλαμβάνεται και η Έλλη Ιωαννίδου, γυναίκα του Μπελογιάννη. Η ασφάλεια χρειάζεται 10 μήνες για συγκέντρωση κατηγοριών και στις 19 του Οκτώβρη 1951 αρχίζει η δίκη του Μπελογιάννη και των συντρόφων του.

Μάρτυρες κατηγορίας ήταν πράκτορες της ασφάλειας που καμιά κατηγορία δεν μπόρεσαν να βρουν παρά μονάχα ότι προσπαθούσαν να ρίξουν το καθεστώς της Ελλάδας. Η δίκη του Μπελογιάννη γίνεται γνωστή στο εξωτερικό σαν μια δικαστική

φάρσα. "Δικάζοντας εμάς, ανάφερε ο Μπελογιάννης, δικάζετε την Δημοκρατία, την Ειρήνη, την Ελλάδα. Πολλές φορές μου έτυχε να διαλέξω μεταξύ ζωής και θανάτου. Να ζεις προδίδοντας τις ιδέες σου ή να πεθαίνεις πιστεύοντας σ' αυτές και πάντα διάλεγα το δεύτερο, το ίδιο και τώρα".

Μέσα στο φασιστικό στρατόπεδο ο Νίκος Μπελογιάννης αναφέρεται στην πολιτική του Κ.Κ.Ε. και κατακουρελιάζει κάθε ψεύτικη κατηγορία και συκοφαντία εναντίον του Κ.Κ.Ε. Παρά το γεγονός ότι καμιά κατηγορία εναντίον του Μπελογιάννη δεν αποδείχθηκε στις 15 Νοεμβρίου 1951 αυτός και 11 σύντροφοί του καταδικάζονται σε θάνατο. Η ελληνική και η παγκόσμια κοινωνία του συμπαραστέκονται. Με διαδηλώσεις και τηλεγραφήματα αναγκάζουν τον πρωθυπουργό Πλαστήρα να ζητήσει αυτοπρόσωπος χάρη στην ποινή θανάτου του Μπελογιάννη και των συντρόφων του.

Οι Αμερικάνοι εργαζόμενοι πάνω σε ένα σχέδιο που θα τους επέτρεπε να αυξήσουν τον αντικομμουνισμό και την δίωξη των δημοκρατικών στελεχών, το Γενάρη του 1952 δικάζουν ξανά τον Μπελογιάννη για κατασκοπεία αυτή τη φορά. Κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν παρουσιάστηκε παρά μονάχα οι μάρτυρες κατηγορίας που επαναλάμβαναν ότι όλοι οι κομμουνιστές είναι πράκτορες γιατί υποστηρίζουν τη Σοβιετική Ένωση.

Την 1η του Μάρτη ο Νίκος Μπελογιάννης και 7 σύντροφοί του καταδικάζονται σε θάνατο. Το όνομα του γίνεται σύμβολο ειρήνης και ανεξαρτησίας των λαών. Άνθρωποι απ' όλες τις πολιτικές παρατάξεις της Ελλάδας και του εξωτερικού ζητάνε απελευθέρωση του Μπελογιάννη.

Οι Αμερικάνοι πιέζουν για να εκτελεσθεί ενώ συγχρόνως τρεις υπουργοί του Πλαστήρα παραιτούνται για να αποφύγουν το βάρος του φόνου. Στις 29 Μαρτίου το συμβούλιο χάριτος απορρίπτει την αίτηση χάριτος στον Μπελογιάννη και τους συντρόφους του.

Η είδηση δεν δίνεται στη δημοσιότητα κατά παρέμβαση του Δικαστικού Κώδικα που προνοούσε

"Ο Μπελογιάννης πέθανε. Δε θυσιάσε τίποτα από την τιμή μας. Ούτε από την ελπίδα που έχουμε στο Αύριο που αστραποβολά!"
Πωλ Ελνάρ

πως έπρεπε να ειδοποιηθούν οι πολιτικοί και οι στρατιωτικοί παράγοντες 24 ώρες πριν την εκτέλεση και κατά παράβαση του Συντάγματος που απαγόρευε τις εκτελέσεις την Κυριακή. Το πρωί λοιπόν της επόμενης Κυριακής 30 Μαρτίου 1952 πριν ξημερώσει, υπό το φως των στρατιωτικών αυτοκινήτων ο Μπελογιάννης και τρεις σύντροφοί του δολοφονούνται.

Οι στρατιωτικοί απαγορεύουν τις επισκέψεις στον τάφο του Μπελογιάννη. Ο τάφος του όμως γεμίζει συνεχώς από λουλούδια και κόκκινα γαρύφαλλα.

Δολοφόνησαν τον Μπελογιάννη σε μια απελπισμένη προσπάθεια διάλυσης του Κ.Κ.Ε και

τρομοκράτησης των στελεχών του.

Σκοτώνοντας τον Μπελογιάννη του χάρισαν την αθανασία. Ο Μπελογιάννης μπορεί να μην υπάρχει, υπάρχει όμως το έργο του και η προσφορά του καθώς και η απόδειξη για το πόσο ψηλά μπορούν να ανέβουν οι άνθρωποι που παλεύουν για την αλήθεια.

Σκότωσαν το κορμί του αλλά δεν μπόρεσαν και δε θα μπορέσουν να σταματήσουν κάθε προσπάθεια για αγώνα και ελευθερία. Γιατί όπως λέει και ένα τραγούδι:

Ο Μπελογιάννης ζει
Μεσ την καρδιά μας
Στων τραγουδιών τις
Λεύτερες στροφές.

Ολίβια Κωνσταντίνου

Ακολουθώντας την πορεία που μας χάραξαν

Πέρασαν 37 χρόνια από τη μέρα που ο Ντερβίς Αλί Καβάζογλου και ο Κώστας Μισιαούλης έδωσαν την ζωή τους στο βωμό της ελληνοτουρκικής φιλίας. Ο αγώνας τους για ειρηνική συμβίωση ελληνοκυπρίων-τουρκοκυπρίων σε μια ενιαία και αδιαίρετη Κύπρο αποτελούσε μια από τις κυριότερες φωνές ενάντια στα σχέδια της Άγκυρας και άλλων ισχυρών παραγόντων.

Στις 11 Απριλίου 1965, η εθνικιστική τρομοκρατική οργάνωση ΤΜΤ, με τα δολοφονικά της βόλια κατάφερε να φιμώσει αυτή τη φωνή. Πρότρεψε όμως παράλληλα και όλους εκείνους που μέχρι σήμερα, έχοντας σαν πρότυπο τη θυσία των δύο ηρώων, συνεχίζουν το επαναπροσεγγιστικό τους έργο.

Η φιλία και η συνεργασία ανάμεσα στις δύο κοινότητες ήταν κάτι το δεδομένο για πάρα πολλά χρόνια. Τα πράγματα άρχισαν να παίρνουν μια νέα τροπή όταν επενέβηκε το ξένο συμφέρον από τα χρόνια ακόμη της αποικιακής διακυβέρνησης. Τότε άρχισε να καλλιεργείται ο εθνικισμός και ο σοβινισμός ανάμεσα στους δύο λαούς. Αρχικά από τη Βρετανία μαζί με άλλα γνωστά κέντρα ισχύος που επιδίωκαν την εκμετάλλευση της στρατηγικής θέσης της Κύπρου, και έπειτα, με πιο έντονο και επιδεικτικό τρόπο από την Τουρκία, με στόχο την πραγμάτωση των επεκτατικών της βλέψεων.

Οι εξτρεμιστές της ΤΜΤ σε συνεργασία με την Άγκυρα, επέβαλαν την τρομοκρατία στην τουρκοκυπριακή πλευρά, προσπαθώντας να πείσουν και τον τελευταίο φιλειρηνιστή τουρκοκύπριο πως η συμβίωση μεταξύ ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων είναι αδύνατη.

Ο Καβάζογλου ήταν κάτι παραπάνω από απλός φιλειρηνιστής. Ήταν, μαζί με το φίλο του

Μισιαούλη, πολέμοι κάθε διχοτομικής ιδέας και ιδεολόγοι της ειρηνικής συνύπαρξης των δύο κοινοτήτων. Τα λόγια τους αφομοιώνονταν ολοένα και από περισσότερους τουρκοκύπριους, και ενώ ήξεραν πως συμπεριλαμβάνονταν στην μαύρη λίστα της ΤΜΤ, συνέχισαν αδιάκοπα τον αγώνα τους μέχρι τέλους.

Σήμερα, 37 χρόνια μετά, με τις υπάρχουσες πολιτικές εξελίξεις στο κυπριακό, ο αγώνας τους είναι πιο επιτακτικός από ποτέ. Στα ονόματα τους αντικατοπτρίζεται η ανάγκη για επαναπροσέγγιση καθώς και η γενικότερη ανάγκη για αντίσταση έναντι κάθε μορφής εθνικισμού-σοβινισμού.

Οι Καβάζογλου- Μισιαούλης γίνονται στις μέρες μας φωτεινά σύμβολα για κάθε Κύπριο που αγωνίζεται για απαλλαγή από την κατοχή και για την επανένωση της πατρίδας του.

Δωρίνα Φελλά

Σεξισμός-και πολιτικοκοινωνικό σύστημα

Μια ιδεολογία και η γυναικεία χειραφέτηση

Ας αρχίσουμε με μια διευκρίνιση: το παρόν άρθρο σκοπό δεν έχει να επιχειρηματολογήσει υπέρ της ισότητας των δυο φύλων - η αποδοχή αυτής της πραγματικότητας θεωρείται προκαταβολικά δεδομένη και η προσπάθεια τεκμηρίωσης της φαίνεται κάπως αναχρονιστική. Το κείμενο λοιπόν αυτό επιχειρεί να παρακολουθήσει πολύ σύντομα τη συνάρτηση σεξισμός-πολιτικοκοινωνικό σύστημα, τις δυνατότητες δηλαδή που παρέχει μια ιδεολογία στη γυναικεία χειραφέτηση.

Σε μια πρόχειρη ιστορική αναδρομή συνάγει κανείς ότι σε κλειστά απολυταρχικά ή κατ'όνομα δημοκρατικά καθεστώτα δε γίνεται ούτε καν λόγος για τη γυναίκα ως μέλος της κοινότητας, πολύ λιγότερο δε απασχολεί η πολιτική της κατάρτιση, ενώ η συμμετοχή της στα κοινά είναι τουλάχιστον μη διαπραγματεύσιμη.

Και η αντίληψη αυτή συντηρείται μέχρι τον 16ο αιώνα για την Ευρώπη, χωρίς ουσιαστικά βήματα για αλλαγή. Οι αποκλίνουσες απόψεις ελάχιστες, όλες διατυπωμένες από πνευματικούς ανθρώπους που επιθυμούσαν μια γενικότερη ριζική αλλαγή στην πολιτική ζωή και ανατροπή της κατεστημένης ανισότητας.

Χαρακτηριστικό, όσο και εύλογο, είναι το γεγονός ότι οι διεκδικήσεις για ίση μεταχείριση των δυο φύλων ατονούν όσο η άρχουσα τάξη καταφέρνει να συγκρατεί τα λαϊκά στρώματα ώστε να μην ξεσηκώνονται ενάντια στις εις βάρος τους αυθαιρεσίες, εκδηλώνονται με ζήλο ταυτόχρονα με το λαϊκό ξέσπασμα και αποφέρουν αποτελέσματα στο

βαθμό που πετυχαίνει και η λαϊκή εξέγερση. Η παγκόσμια κοινωνική και πολιτική ιστορία βρίθει από παραδείγματα προς τεκμηρίωση της παράλληλης πορείας της γυναικείας χειραφέτησης και του λαϊκού κινήματος. Αρκεί να ανατρέξει κανείς ενδεικτικά στη Γαλλική Επανάσταση του 1789, όπου το αίτημα του καταπιεσμένου λαού για ισότητα

σε όλα τα επίπεδα φυλετικό, κοινωνικό, οικονομικό - αποτέλεσε εν προκειμένω και τη βάση για τη αναγνώριση της ισότητας ανάμεσα στις γυναίκες και τους άντρες. Και το μέτωπο της διεκδίκησης της ισότητας κέρδιζε έδαφος όσο ο στόχος παρέμενε ο αρχικός και αντικειμενικός στόχος της απόλυτης ανατροπής των κυρίαρχων δυνάμεων και της ανάληψης της εξουσίας από το λαό. Συνεπώς, όταν το όραμα θρυμματίστηκε σε ένα αστικό καθεστώς χειραγωγούμενο από την άρχουσα

τάξη που στην ουσία δεν είχε χάσει τα κεκτημένα, καταδικάστηκε σε αναστολή και η γυναικεία χειραφέτηση. Επί Ναπολέοντα βέβαια το λαϊκό κίνημα και οι αξιώσεις για ισότητα δεν αναστέλλονται απλά, αλλά οπισθοδρομούν.

Επιπλέον, την ενθάρρυνση και την αρρωγή της αριστεράς στη γυναικεία χειραφέτηση απηχούν και οι απόψεις περίφημων σοσιαλιστών, όπως ήταν ο Φουριέ, ο Ένγκελς και ο Μαρξ.

Για τον Φουριέ 'η αλλαγή μιας ιστορικής εποχής είναι δυνατό να ορίζεται σταθερά από την πρόοδο της γυναίκας...ο βαθμός χειραφέτησης της συνιστά το φυσικό μονοπάτι για τη γενικότερη χειραφέτηση'.

Οι Διόσκουροι Μαρξ και Ένγκελς πάλι

αντιλαμβάνονται τον άνθρωπο ως ον που βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με τα κοινωνικά του συμφραζόμενα, τα οποία αλλάζουν μέσα από την κοινωνική μεταρρύθμιση. Ο άνθρωπος δεν υπάρχει έξω από τις κοινωνικές περιστάσεις, αντίθετα ο ίδιος προκαλεί την ιστορικοκοινωνική μεταρρύθμιση. Συνεπώς λοιπόν ο μαρξισμός απορρίπτει τη διάκριση ανάμεσα σε ανώτερη και κατώτερη φύση: ο όρος ανθρώπινη φύση καλύπτει ισότιμα τα δυο φύλα. Η γυναίκα, όπως και ο άντρας, προσδιορίζεται μέσα από τις κοινωνικές σχέσεις, προσαρμόζεται στα ιστορικά δεδομένα ή τα αλλάζει καθώς η κοινωνία αλλάζει και εξελίσσεται. Έτσι, η γυναίκα είναι μέλος της κοινωνίας και η χειραφέτηση της απαιτεί τη χειραφέτηση της κοινωνίας.

Για χάρη της ιστορίας και μένοντας στα καθ' ημάς αναφέρουμε ότι οι Ελληνίδες εξάσκησαν για πρώτη φορά τα εκλογικά τους δικαιώματα για την ψήφιση των αντιπροσώπων τους στο Εθνικό Συμβούλιο στις μυστικές εκλογές που οργάνωσε για την ελεύθερη Ελλάδα η Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης (Π.Ε.Ε.Α.) του κομμουνιστικού Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (Ε.Α.Μ), στα χρόνια της Αντίστασης, και συγκεκριμένα στα τέλη Απριλίου 1944. Ακόμα, στην Κύπρο τα σωματεία της αριστεράς πρωτοστάτησαν στην παροχή ευκαιριών για μόρφωση και χειραφέτηση των γυναικών από τα τελευταία χρόνια της αγγλοκρατίας ακόμα.

Βαλάντω Μιχαήλ

“Οποιος εν μπορεί να δέρει το γάρο δέρνει το σαμάρι”

Επίκαιρο...

Γιατί τον τελευταίο καιρό μου δημιουργείτε συνεχώς η εντύπωση ότι ζούμε σε τριτοκοσμική χώρα κι ότι συνεχώς παλινδρομούμε σε όλες τις δραστηριότητες της κοινωνικής και πολιτισμικής μας ζωής, είναι κάτι που δεν μπορώ να καταλάβω (αν και το καταλαμβαίνω πολύ καλά μάλιστα). Καθημερινά βομβαρδιζόμαστε για την (πρόοδο)στις επιστήμες στα γράμματα στην τεχνολογία, και γενικά στην ανάπτυξη της ανθρωπότητας.

Πότε άραγε επιτέλους θα πετάξουμε την προβιά, πότε θα απαλλαγούμε από το σκοτάδι της γκρίζας προοπτικής, που γίνετε όλο και πιο γκρίζα σχεδόν μαύρη.

Τα χρόνια περνούν, Η ιστορία επαναλαμβάνετε. Η νοοτροπία νοοτροπία. Αλλότρια συμφέροντα κοντόφθαλμα, στενόμυαλα(ανθρωπάκια) διαφεντεύουν το μέλλον του μέλλοντος δηλ. εμάς τους νέους. Τα πανεπιστήμια λες και "σέρνονται" με το ζυγό.

Οι προσπάθειες των συγχρόνων εθνοσωτήρων βαράνε στα κεφάλια μας συνεχώς όπως το άψυχο εκκρεμές. Αιτήματα φοιτητών για καλύτερη παιδεία αμφισβητούνται βάνανυσα και απολίτιστα και στο τέλος "φουσκώνουν" τις χωματερές. Αιτήματα (διαφορές) καθηγητών με τους εκάστοτε κυβερνώντες.

Όσο καλόπιαστα και καλοπροαίρετα ο φοιτητής να θέλει να τα αντικρύσει, στο τέλος πάλι ο

φοιτητόκοσμος την πληρώνει.

Χάνονται εξάμηνα, χάνονται κόποι, χρόνος ξενύχτια, εξανεμίζονται λεπτά, οι γονείς αγωνιούν τα εξάμηνα περνούν, ο χρόνος κυλά και η ιστορία επαναλαμβάνεται. Καταλογίζουμε ευθύνες και επισύρομε την προσοχή σε κάθε υπεύθυνο και ανεύθυνο ότι δεν μπορούμε με κανένα τρόπο να προσυπογράψουμε την καταδίκη μας.

Δεν λογαριάζουμε, να χάσουμε ούτε μια μέρα, ούτε μια εξεταστική περίοδο ούτε ένα εξάμηνο. Υπαλλακτικές λύσεις υπάρχουν πολλές, ως προσπαθήσουν επιτέλους να σκεφτούν όλοι αυτοί, πολιτεία, καθηγητές, τα κακά που προσφέρουν στην άμοιρη και παραπέουσα ελληνική παιδεία του 21ου αιώνα.

Την παιδεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την παιδεία των ίσων ευκαιριών, και συμμετοχών στα κοινά.

Στα κοινά για τι κοινό και τοκοινοτικό συμφέρον, για το καλό της επιστήμης, της προόδου και της ανάπτυξης τέλος πάντων. Απαιτούμε άμεση επιστροφή των καθηγητών στις σχολές μας και ταυτόχρονα διάλογο με την πολιτεία για επίλυση των διαφορών τους γιατί εμείς οι φοιτητές στο κάτω κάτω δεν φταίμε σε τίποτα στην προκειμένη περίπτωση.

Δεν ξεχνάμε την κυπριακά παροιμία
"όποιος εν μπορεί
να δέρει το γάρο
δέρνει το
σαμάρι!"

Σας ασπάζομαι

ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ ΙΛΙΤΣ ΟΥΛΙΑΝΟΦ ΛΕΝΙΝ

**Ο ηγέτης του προλεταριάτου.
Στα 134 χρόνια από τη γέννηση του.**

Στις 22 Απρίλη του 1870 γεννήθηκε στην πόλη Σίμπιρσκ (κατοπινή όνομα Ουλιάνοφσκ), που βρίσκεται στις όχθες του ποταμού Βόλγα, ο Β. Ι. Λένιν. Γιος εκπαιδευτικού, τέλειωσε το γυμνάσιο με χρυσό βραβείο, μπήκε στη Νομική Σχολή, συνελήφθηκε και εξορίστηκε, και το 1891 πήρε δίπλωμα δικηγόρου. Θεωρητικός του μαρξισμού, ιδρυτής και οργανωτής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, αρχηγός της επανάστασης του 1917, ιδρυτής του Σοβιετικού κράτους.

Τα παιδικά και νεανικά του χρόνια, ο Λένιν τα πέρασε στην περιοχή του Βόλγα, στους νομούς Σίμπιρσκ, Καζάν, Σαμάτας. Επρόκειτο για καθαρά αγροτικές περιοχές όπου ήταν φανερή η ληστρική εκμετάλλευση των χωρικών οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης τους, αλλά και ο σκοταδισμός που διπλασίαζε πάνω τους το βάρος της κοινωνικής καταπίεσης. Η πραγματικότητα αυτή, αλλά και η γενικότερη κοινωνικοπολιτική κατάσταση που βίωνε τότε η Ρωσία, άσκησαν ισχυρή επίδραση πάνω στο νεαρό Βλαντιμίρ, ο οποίος παρακολουθούσε τη ζωή γύρω του με μεγάλο ενδιαφέρον, άκουγε τις συζητήσεις των μεγάλων και διάβαζε πολύ τη δημοκρατική φιλολογία της εποχής.

Από νεαρή ηλικία καταπνέεται με τη μελέτη του μαρξισμού, αλλά και τη διάδοση του στους εργατές της Πετρούπολης, με τους οποίους συνδέεται από τα φοιτητικά του χρόνια. Στράφηκε στο μαρξισμό και την οργάνωση της πολιτικής πάλης της εργατικής τάξης, παρά και ενάντια στο ρεύμα της εποχής, το ναροντικισμό. Ο ναροντικισμός δρούσε με μορφές πολιτικής πάλης όπως η ατομική τρομοκρατία ενάντια στο τσάρο, ως μέσο για την κοινωνική απελευθέρωση της αγροτιάς. Από το σημείο αυτό και μετά η επαναστατική του σταδιοδρομία υπήρξε έντονη, ορμητική, με σταθμούς ανεπανάληπτους, που σφράγισαν όχι μόνο τη ρωσική αλλά και την παγκόσμια ιστορία του εργατικού κινήματος. Το όραμα του Λένιν είναι ταυτισμένο με το μεγαλύτερο κοσμοϊστορικό γεγονός του 20ου αιώνα, τη μεγάλη Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση. Αλλά η επανάσταση δεν είναι έργο μιας πράξης. Τοί συγκεκριμένο γεγονός ήταν τομή στην ιστορία της ανθρωπότητας γιατί άνοιξε ο δρόμος του περάσματος από τις ταξικές κοινωνίες στον κομμουνισμό, την αταξική κοινωνία. Πίσω, όμως, απ' αυτό υπήρχε ένα τεράστιο επαναστατικό έργο, συνέχεια του έργου των Μαρξ - Έγκελς.

Ο Λένιν, λοιπόν, είναι ταυτισμένος με την επαναστατική θεωρία της εργατικής τάξης, την

ανάπτυξη του μαρξισμού στην εποχή του ιμπεριαλισμού, αλλά ανέπτυξε και τις θεωρητικές βάσεις της οικοδόμησης της νέας κοινωνίας. Ταυτόχρονα, είναι ταυτισμένος με την επαναστατική πρακτική, σπουδαίο επίσης ζήτημα και διαλεκτικά δεμένο με τη θεωρία, προκειμένου η εργατική τάξη, μαζί με τους συμμάχους της να επιτελούν το ιστορικό έργο της μετάβασης. Του περάσματος, δηλαδή, των κοινωνιών από τα εκμεταλλευτικά συστήματα στην κατάργηση της εκμετάλλευσης. Από το βασίλειο της αναγκαιότητας, στο βασίλειο της ελευθερίας.

Αυτό το έργο, που δίκαια πήρε τη θέση του στην ιστορία του παγκόσμιου εργατικού κινήματος, ο λενινισμός, είναι ο μαρξισμός στην εποχή του ιμπεριαλισμού. Ο Λένιν αποτελεί μαζί με τους Μαρξ - Έγκελς τους θεμελιωτές της κοσμοθεωρίας της εργατικής τάξης για την

παγκόσμια νίκη του απλού ανθρώπου.

Σήμερα, δέκα και πάνω χρόνια από την ανατροπή των σοσιαλιστικών καθεστώτων στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και την ΕΣΣΔ, η πραγματικότητα που διαμορφώνεται για τους λαούς των χωρών αυτών αποδεικνύει ότι οι συμφορές τους (ανεργία, φτώχεια, πείνα, εξαθλίωση, εγκληματικότητα), άγνωστα ζητήματα για αυτούς την εποχή του σοσιαλισμού, οφείλονται στον καπιταλισμό που οικοδομείται και τους εκμεταλλεύεται όσο πιο άγρια γίνεται.

Σήμερα, με τη δράση της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων και τους πολέμους, με την υποδούλωση λαών και κρατών στην βαρβαρότητα του καπιταλισμού, το "αντίπαλο δέος", ο σοσιαλισμός, είναι αναγκαίος όσο ποτέ άλλοτε. Γι αυτό και η υπεράσπιση του σοσιαλισμού που γνωρίσαμε είναι συστατικό μέρος της ανάπτυξης της ταξικής πάλης της εργατικής τάξης. Άλλωστε ο καπιταλισμός, στην εποχή του χρηματιστικού καπιταλισμού, είναι ιστορικά ξεπερασμένος και τόσο σάπιος, που πνίγει με την μπόχα του κάθε πιθανότητα καλύτερης της θέσης και της ζωής των λαών. Ένα κοινωνικό σύστημα, που μαστίζεται από την αζεπέραστη κρίση του, που πασχίζει να επιβληθεί διεθνώς με τη διαβόητη "παγκοσμιοποίηση" των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, την "παγκοσμιοποίηση" της φτώχειας και του πλούτου, απαιτεί τον νεκροθάφτη του για να τον απαλλάξει από τον αργό επθανάτιο ρόγχο του.

Αυτή ακριβώς η πραγματικότητα κάνει το μαρξισμό - λενινισμό ολοζώντανη θεωρία, επίκαιρη όσο ποτέ αλλά και το καλύτερο εργαλείο για επαναστατική δράση της εργατικής τάξης και των συμμάχων της, ως το οριστικό πέραςμα του καπιταλισμού στο παρελθόν της ιστορίας.

Χριστιάνα Ιωάννου

Ποδοσφαιρική Ένωση Κυπρίων Φοιτητών Θεσσαλονίκης

Το αθλητικό πνεύμα των κυπρίων φοιτητών εκφράζεται μέσα από την επιτροπή της ΠΟ.Φ.Ε.Κ.Θ, που φέτος δίνει δυναμικά το παρόν της στα φοιτητικά γήπεδα της Θεσσαλονίκης.

Σύμφωνα με τον πρόεδρο της ΠΟ.Φ.Ε.Κ.Θ, Μάρκο Ταπακκούδη, η επιτροπή η οποία αποτελείται από τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο, τον ταμία και τον γραμματέα, έχει αντιμετωπίσει προβλήματα όπως την έλλειψη ιατρικής περίθαλψης και την μη ύπαρξη έμπειρων διαιτητών κατά τη διάρκεια των ποδοσφαιρικών αγώνων.

Ο πρόεδρος της ΠΟ.Φ.Ε.Κ.Θ δήλωσε ότι σε καθεμιά από τις 11 ποδοσφαιρικές ομάδες που υπάρχουν, βρίσκεται ένας γυμναστής που γνωρίζει πρώτες βοήθειες, ενώ πρόσθεσε ότι φέτος η ΕΦΕΚΘ βοήθησε σημαντικά στην χρηματοδότηση της ΠΟ.Φ.Ε.Κ.Θ.

Παράλληλα, ο Μάρκος Ταπακκούδης είπε ότι το πρωτάθλημα κεντρίζει το ενδιαφέρον προπονητών που παρακολουθούν τους αγώνες, που γίνονται κάθε Σαββατοκύριακο στο γήπεδο των ΤΕΦΑΑ και πολλοί Κύπριοι φοιτητές επιλέγονται για να αγωνιστούν σε ποδοσφαιρικές ομάδες ανωτέρου επιπέδου.

Κάθε Δευτέρα στις 2.30 γίνεται συνεδρία στο οίκημα της ΕΦΕΚΘ, όπου γράφονται τα αποτελέσματα της αγωνιστικής, γίνεται κλήρωση για τους επόμενους αγώνες, καθώς και συζητήσεις για προβλήματα, αποβολές και τιμωρίες.

Με την έναρξη του Β' γύρου του πρωταθλήματος, αναμένονται εξελίξεις, με τον Πήγασο να βρίσκεται στην κορυφή της βαθμολογίας.

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

Μάρτιος 2002

Μηνιαίο περιοδικό της Δ.Κ.Κ.Φ.

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ Θεσσαλονίκης

Γραφεία:

Γκαίτε Τζοβαροπούλου 1 Θεσ/νίκη

Τηλ: 0310 247179

Ιδιοκτητης: Δ.Κ.Κ.Φ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ

Εκδότης: Αρτεμίου Αρτεμης

Συντακτική και Δημοιοργική Ομάδα:

Χρυσανθος Μαρούχος

Χριστιάνα Ιωάννου

Άντρη Θρασυβούλου

Βαλάντω Μιχαήλ

Άννα Αντρεου

Πωλίνα Χριστοδούλου

Δωρίνα Φελλά

Ολίβια Κωνσταντίνου

Αίμιλη Μιχαήλ

Τιμή: 0,01 ευρώ